

Vertrouwenscontract

Als jeugdwerker krijg je het vertrouwen van de kinderen en de jongeren waarmee je werkt. En ook van hun ouders. Zij vertrouwen erop dat je de informatie die je van hen krijgt bij jou blijft. Dat je die niet deelt met anderen, zonder hun toestemming. Praat er dus niet over met familie of vrienden, collega's, leerkrachten of politie... Door te werken met die kinderen en jongeren sluit je een vertrouwenscontract. Het schenden van dit contract kan leiden tot ontslag. Dat heet ook **discretieplicht**.

Wat is “vertrouwelijke informatie”?

Alle informatie die je als werker krijgt dankzij je vertrouwensrelatie met kinderen of jongeren, de ouders of de voogd. Het gaat zowel om informatie die ze jou vertellen als over informatie die je verneemt uit observatie (zoals bij een huisbezoek of bij een zwempartij).

Discretie is de regel. Maar er zijn **uitzonderingen**.

1. **Belang van het kind.** Als het delen van informatie in het belang is van het kind of de jongere. Maar oordeel niet te vlug. Overleg met je coördinator. En vraag het kind of de jongere altijd vooraf om toestemming. Een kind van 12 jaar kan al redelijk goed zelf oordelen over zijn belangen.
2. Als er sprake is van een **noodtoestand**. Als er echt sprake is van fysiek of seksueel gevaar staat niet reageren gelijk aan “schuldig verzuim”.
3. **Bij een getuigenis in rechte.** Dus op vraag van de onderzoeksrechter, de rechtbank of een parlementaire onderzoekscommissie.
4. Als er **wettelijke bepalingen zijn** zoals de verplichte aangifte van besmettelijke ziekten.
5. Als jij of jouw organisatie **schade** lijdt.
6. Als jij of jouw organisatie voor een **gewetenskwestie** staat. Als je weet hebt van zaken waarmee je niet in het reine komt als je ze verzwijgt.

*Ter informatie: iedereen is gebonden aan de **burgerlijke aangifteplicht**: als je getuige bent van een misdrijf, moet je dat melden. Dat is een morele plicht, hoewel het nalaten niet strafrechtelijk vervolgbaar is.*

MAAR

Overleg **altijd** eerst met je coördinator.

En beperk de overdracht van informatie tot wat echt nodig is voor een goed begrip van de situatie.

Het vertrouwenscontract

Kinderen en jongeren geven jou vertrouwen. **Respecteer hen!**

Vertrouwelijke informatie die je krijgt van kinderen of jongeren deel je NIET met derden.

Vragen van politie

Als de politie informatie vraagt over kinderen of jongeren verwijs je **altijd** door naar je coördinator.

“Ik weet niet wat ik wel en niet zeggen mag. Ik moet morgen nog met de jongeren kunnen werken, zij zullen niet appreciëren dat ik informatie doorspel aan de politie. Neem contact op met mijn coördinator.”

Vertrouwenscontract binnen de organisatie

Je bent ook gebonden aan je discretieplicht tegenover collega's in de organisatie.

Je kunt vertrouwelijke informatie delen met teamgenoten. Maar overleg eerst met je coördinator. Is het echt nodig om informatie door te geven?

Beperk je tot de noodzakelijke informatie.

Deel de informatie alleen met bevoegden: collega's voor wie de informatie echt noodzakelijk is voor de uitvoering van hun opdracht. Zorg ervoor dat niet-bevoegden niet meeluisteren.

Altijd breng je het kind of de jongere hiervan op de hoogte.

Waarom? Het kind of de jongere vertrouwt jou en deelt vertrouwelijke informatie met jou. Niet met je collega's. Wil je hierover iets vertellen aan collega's, vraag dan eerst de toestemming. Of breng dat kind of de jongere minstens op de hoogte ervan. Zo weet het kind wie in de werking op de hoogte is van zijn zorgen. Dan kunnen alle jeugdwerkers een authentieke relatie aangaan met de kinderen.

Informatie over gedrag van kinderen in de werking

Als twee jeugdwerkers dezelfde vertrouwelijke informatie krijgen, delen zij die informatie met elkaar. Niet met collega's. Gedrag dat voor iedereen in de werking observeerbaar is, is “gedeelde” informatie in de werking. Binnen de werking kan men erover spreken.

Als je meent dat je actoren buiten de werking hiervan op de hoogte moet brengen, praat je er altijd eerst over met je coördinator. Delen van informatie kan alleen in het belang van het kind. En je informeert altijd het kind vooraf.

Het vertrouwenscontract

Kinderen en jongeren geven jou vertrouwen. **Respecteer hen!**

Vertrouwelijke informatie
die je krijgt van kinderen of jongeren
deel je NIET met derden.

UITZONDERINGEN:

- noodtoestand
- gewetenskwestie
- schade aan jezelf of aan de werking
- gerechtelijk onderzoek

Is het echt nodig om van de basisregel af te wijken?

Overleg eerst met je coördinator.

Vind jij dat je informatie moet delen in het **belang van het kind of de jongere?**

Vraag hen **ALTIJD** vooraf de **toestemming**.

Overleg met je coördinator.

Vraagt de school of de hulpverlening om informatie “om beter met het kind te kunnen werken”?

Draai de vraag om:

“Waarom vraag je het zelf niet aan het kind?”

En in team?

Need-to-know of nice-to-know?

Persoonlijke informatie deel je alleen na overleg met je coördinator.

En alleen met bevoegden.

Breng altijd eerst het kind of de jongere op de hoogte!

“Wat je voor me doet zonder mij, doe je tegen mij”